

METSURIN EVANKELIUMI

Nuoruuteni metsäretkistä ja savotoista on lämpimät muistot. Vaikka minusta ei tullutkaan metsäalan ammattilaista, edelleenkin harrastuksiini kuuluvat polttopuiden teko ja metsänraivaus.

Metsässä voi kuulla Luojan sanatonta puhuttelua. Metsän maisema ja monimuotoisuus herättävät kysymyksiä: Kuka on kaiken takana? Ihminen pieni, Jumala suuri – miten saisin Häneen yhteyden?

Merkitseekö puun kaataminen sen kuolemaa? On luontaista ajatella: ensin elämä, sitten kuolema. Mutta luontohan käy syksyllä talviuneen, herätäkseen keväällä uuteen elämään. Kaadetun lehtipuun vesovassa kannossa näyttäytyy kuolemaan kätkeyty uusi elämä. Job kysyy: ”Toisin ihminen: hän riutuu ja kuolee. Kun hän on mennyt pois, missä hän on?” Jeesus vastaa: ”Minä olen ylösnousemus ja elämä”. Myös Jeesuksen ylösnousemus on kätkeyty hänen kuolemaansa. Raamatun ensimmäisessä ja viimeisessä kirjassa puhutaan elämänpuusta. Ristissä on syntien anteeksiantamus ja ikuinen elämä sekä uusi elämä jo nyt. Kaikista maailman puista tärkein on ristinpuu.

Pöllinteossa latvaläpimitan piti olla vähintään säädetyn suuruinen. ”Alamitoista” ei maksettu tekopalkkaa, työnjohtaja ”raakkasi” ne ruksilla, eikä niitä viety tienvarteen. Miten on meidän laitamme Jumalan edessä? Rikomme käskyjä, ”emme täytä mittaa”, joutuisimme hylättäviksi. Mutta Jeesus on lunastanut meidät ”alamittaiset”. Jo kasteessa olemme merkityt ristinmerkillä. Kun uskomme, Jeesus johtaa meitä ikuisen elämän tiellä ja korjaa kerran ”taivaan laaniin”.

Evästauko on työpäivän kohokohta. Nuotion liekkejä katsellessa nousee mieleen: Polttopuut tuottavat lämpimän jo pilkkeenteossa ja sitten puita poltettaessa. Mutta jos lahjoitamme pilkkeitä vähävaraiselle, tai myymme niitä lähetystyön hyväksi, Jumalan rakkaus lämmittää viluista sisintä lähellä ja kaukana.

Pilkotut, särjetyt puut syttyvät herkemmin. Yksinäinen puu ei kauan pala. Tässä on kuva kristitystä ja seurakunnasta. Yhteinen todistuksemme valona ja lämpönä tässä kylmässä, pimeässä maailmassa kumpuaa armahdettujen syntisten yhteydestä. Rohkaisemme toinen toisiamme uskoon ja toivoon. Uskon myötä Kristuksen ristinuhri vaikuttaa meissä uhrautuvaa lähimmäisenrakkautta. Niin kuin nuotion savu nousee ylöspäin, särkyneen sydämen rukous kuullaan taivaassa, Jeesuksen tähden.

Pekka Lehtoviita (ent. Tuovinen)
pappi, eläkkeellä
Mikkeli